

тахъ да имъ покаже и тя своиты. Краснота Корнелія тогава улови за ржкж двѣ-ты си момиченца, които ся трудяше да възпитава, и като гы заведе прѣдъ госпожиты, рече : Ето моиты діаманти, и ако ще Богъ, моиты най-хубавы труфила, и моето най-голѣмо богатство.

КРАДЕЦЪТЪ.

Една вечеръ въ едно село дойдохъ двама мечкари, и останяхъ тамъ въ кръчмжтж да ношувать. Кръчмарь-тъ имъ отстъпи за да си запржтъ мечкжтж въ свинскжтж кочинж, отъ който нежъ вечеръ бѣше извадилъ и продалъ свое-то голѣмо и угоено прасе. По срѣдъ нощъ ся примжква единъ крадецъ, съ намѣрение да краде прасето, и безъ да знае какво бѣше станжло прѣзъ деня, отвори полегычка на кочинжтж вратата, и повлече въ тъмнинжтж мечката на мѣсто прасето. Мечката заръмжя страшно, и го сграбва съ голѣмы-ты си шапы, па на-